

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Fülöp Zoltán ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Magyar János ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. r. és **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r., a személyesen eljáró **III.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III. r., **IV.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos IV. r., **V.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos V. r., **VI.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos VI., **VII.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos VII. r. és dr. Nagy Géza ügyvéd által képviselt **VIII.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű VIII. r. alperesek ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. október 31. napján kelt 10.P.20.617/2008/22. számú ítélete ellen az I. és a II. r. alperesek 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezése, valamint a felperes Pf.II.20.054/2009/2. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben**, az alábbiak szerint újraszövegezve **változtatja meg**:

Megállapítja, hogy az I. r. alperes a **1.sz. ingatlan** 1/4-ed tulajdoni illetőségét élettársi közös vagyon címén megszerezte. Az ingatlanon fennálló közös tulajdont megszünteti akként, hogy a felperes 1/4-ed tulajdoni illetőségét az I.r. alperes tulajdonába adja.

Az V. és a VI. r. alpereseket ennek tűrésére kötelezi.

Megkeresi a ... Körzeti Földhivatalt, hogy az ítélet jogerőre emelkedése után jegyezze be I. r. alperes (anyja neve: ..., született: ...) ... alatti lakos 1/4-ed arányú tulajdonjogát élettársi közös vagyon, további 1/4 arányú tulajdonjogát pedig közös tulajdon megszüntetése jogcímén felperes (született: ... anyja neve: ...) 2/4 tulajdoni illetőségének terhére 1.250.000.- (Egymillió-kettőszázötvenezer) Ft megváltási ár teljesítésének igazolása mellett.

- 2 -

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.121.425.- (Kettőmillió-egyszázhuszonegyezer-négyszázhuszonöt) Ft-ot.

Kötelezi az I. r. és a II. r. alperest, hogy - a fenti összegen túl - 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 607.500.- (Hatszázhétezer-ötszáz) Ft-ot.

Megállapítja, hogy a 2001. december 3. napján kötött kölcsönszerződésből eredően a felperesnek és az I. r. alperesnek a VIII. r. alperessel szemben fennálló tartozását - a felperes és az I. r. alperes egymás közötti viszonylatában - a továbbiakban az I. r. alperes köteles megfizetni.

Megállapítja, hogy a felperes és az I. r. alperes a **/személy neve-1/-gyel** szemben fennálló 1.800.000.- (Egymillió-nyolcszázezer) Ft összegű követelésüket 1/2-1/2 arányban jogosultak érvényesíteni.

Az ezt meghaladó keresetet és viszontkeresetet elutasítja.

A felperes és az I. r. alperes az első- és másodfokú eljárás során felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. alperesnek 18.000.- (Tizennyolcezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes a Magyar Államnak megfizetni 450.000.- (Négyszázötvenezer) Ft első- és 450.000.- (Négyszázötvenezer) Ft másodfokú le nem rótt eljárási illetéket az illetékes állami adóhatóság külön felhívására.

Az I. r. és a II. r. alperes köteles egyetemlegesen megfizetni a Magyar Államnak 5.400.- (Ötezernégyszáz) Ft elsőfokú és 5.400.- (Ötezernégyszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket, a II. r. alperes ezen felül további 444.600.- (Négyszáznegyvennégyezer-hatszáz) Ft elsőfokú, és 444.600.- (Négyszáznegyvennégyezer-hatszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket az illetékes állami adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS :

A felperes és az I. r. alperes 1987. júniusától 2002. júniusáig élettársi kapcsolatban éltek. Együttélésük alatt az 1993. augusztus 31. napján kelt szerződés szerint az I. r. alperes 1.100.000.-Ft vételárért megvásárolta a **2.sz. ingatlan** 8/32-ed tulajdoni hányadát. A vételárból 700.000.-Ft az I. r. alperes **3.sz. ingatlana** kisajátításából származott, 400.000.-Ft-ot pedig közös vagyoni készpénzből egyenlítették ki. Az ingatlan további tulajdonosai a III-VI. r. alperesek.

- 3 -

Pf.II.20.054/2009/6. szám

A felperes és az I. r. alperes 1995. évtől kezdődően folyamatosan, közelebbről meg nem határozható időpontban az ingatlanon felújítási munkákat végeztek, amelyek során bevezették a gáz közművet s ezzel kiépítették a fűtési rendszert, WC-t, valamint a korábbi konyha helyiségből fürdőszobát alakítottak ki, amelyet a padozaton és az oldalfalakon lecsempéztek, víz- és villanszerelést végeztek, berendezési tárgyakat létesítettek, a kazánhoz új falazott kéményt építettek. Az előtérben új ajtó és ablak került

beépítésre, a falazatot mennyezetig lambériázták, a padlóburkolatot kicserélték, a tetőtérbe vezető fémvázis lépcsőt létesítettek. A konyha-étkező helyiségből ablakot nyitottak a szomszédos ingatlan felé. A tetőteret lakótérre alakították, amely szükségessé tette a tetőszerkezet átépítését. Ezen túl az udvari teraszt fedetté tették, a derítőt kibővítették, kerítést létesítettek, az épület előtti részen dísznövényeket telepítettek. Az ingatlanban üzlethelyiséget nyitottak, ahol 1994. évtől műszaki cikkek forgalmazásával foglalkozó közös vállalkozást folytattak.

A beruházások az ingatlanilletőség 16.000.000.- Ft forgalmi értékén belül 3.500.000.-Ft értéknövekedést eredményeztek. A felperes a közös vagyoni hozzájárulásra tekintettel az ingatlan 2/32 hányadának ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa.

Az ingatlanban lévő üzlethelyiség használati díja havi 30.000.- Ft-ban, a lakó- és melléképületeké havi 25.000.- Ft-ban határozható meg.

A felperes és az I. r. alperes az 1999. június 7. napján kelt adásvételi szerződéssel közös megtakarításból megvásárolta a **1.sz. ingatlan** 2/4-ed tulajdoni hányadát, amely kizárólag a felperes tulajdonaként került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. A 2/4 tulajdoni hányad forgalmi értéke 2.500.000.-Ft. Ezen ingatlan további 2/4-ed részületősége az V. és a VI. r. alperesek tulajdonát képezi.

A felperes és az I. r. alperes részére a VIII. r. alperesi pénzintézet a 2001. december 3. napján kelt kölcsönszerződés alapján 3.150.000.-Ft szabad felhasználású kölcsönt nyújtott, amelynek biztosítására a **2.sz. ingatlan** I. r. alperes tulajdonában lévő részületőségére jelzálogjogot jegyezték be. Az életközösség fennállása alatt a felperes és az I. r. alperes közösen 382.260.-Ft-ot fizetett vissza a kölcsönből. Az életközösség megszakadását követően kizárólag az I. r. alperes törlesztette a hitelt. 2008. szeptember 30. napjáig összesen 4.969.550.-Ft törlesztés történt, a még fennálló tartozás összege ebben az időpontban 1.669.860.-Ft volt.

A felperes és az I. r. alperes a perben nem álló **/személy neve -2/** meg kívánták vásárolni a **4.sz. ingatlan** 2/4-es részületőségét. Megállapodásuknak megfelelően a kialakult 1.800.000.-Ft vételárat részletekben kiegyenlítették az eladónak, az adásvételi szerződés azonban nem került írásba foglalásra, ezért tulajdonjoguk ingatlan-nyilvántartási bejegyzése nem történt meg. A felperes és az I. r. alperes életközösségének megszakadását követően a felperes költözött ebbe az ingatlanba, amelyet ezt követően **/személy neve-2/** egy perben nem álló harmadik személynek értékesített. A vételárat az eladó a felperesnek és az I. r. alperesnek nem fizette vissza.

- 4 -

A felperes és az I. r. alperes élettársi kapcsolatának megszakadása után az I. r. alperes a II. r. alperessel létesített életközösséget, aki beköltözött a felperes és az I. r. alperes **2.sz. ingatlanába**.

A felperes módosított keresetében az I. r. alperessel fennálló élettársi vagyunközösség megszüntetését kérte 1/2-ed szerzési arány figyelembevételével az alábbiak szerint:

Kérte a bíróságot, állapítsa meg, hogy a **2.sz. ingatlan** 4/32-ed tulajdoni illetőségét élettársi közös szerzés címén megszerezte. Nem vitatta, hogy a **1.sz. ingatlanból** az ő

tulajdonaként nyilvántartott 2/4-ed tulajdoni hányad 1/2-ed része - azaz az egészhez viszonyított 1/4-e - ugyancsak e címen az I. r. alperes tulajdonát képezi. Kérte az ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetését akként, hogy a bíróság mindkét ingatlan I. r. alperes tulajdonában álló részilletőségét megváltási ár ellenében adja az I.r. alperes tulajdonába, másodlagosan a közös tulajdon árverés útján való megszüntetését kérte. A fentieken túl 2002. június 15. napjától kezdődően havi 55.000.-Ft használati díj egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az I. és a II. r. alpereseket. A VIII. r. alperes részére az életközösség megszakadásáig közösen törlesztett 382.260.-Ft 1/2-ed része, 191.130.-Ft megfizetésére irányuló igényt érvényesített továbbá az I. r. alperessel szemben arra hivatkozással, hogy a kölcsön összegét az I. r. alperes használta fel.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint a **2.sz. ingatlanon** nem keletkezett a felperessel közös tulajdon, mert annak vételára a különvagyoni ingatlanai és állatállománya értékesítéséből befolyt összegből került kiegyenlítésre. A vásárlást követően végzett közös beruházás a felperes számára tulajdonjogot nem keletkeztetett, legfeljebb elszámolási igénye lehet a felperesnek e vonatkozásban. A **1.sz. ingatlan** közös vagyoni jellegét nem vitatta. A közös tulajdon megszüntetését a felperes tulajdoni hányadának magához váltásával kérte 1.250.000.-Ft megváltási ár ellenében. A használati díj iránti felperesi igényt arra hivatkozva kérte elutasítani, hogy a felperes nem tulajdonosa a **2.sz.-ú** ingatlanoknak, onnan a visszatérés szándéka nélkül költözött el, s kizárólag ő használta a közös pénzből vásárolt **4.sz.** ingatlant a volt közös lakásból való elköltözését követően.

Egyidejűleg viszontkeresetet terjesztett elő az **4.sz.** ingatlan vételára tekintetében. E címen az életközösség fennállása alatt kifizetett 1.800.000.-Ft 1/2-ed részére, vagyis 900.000.-Ft-ra tartott igényt. Ugyancsak kérte elszámolni a VIII. r. alperestől felvett kölcsön felperesre eső összegét azzal, hogy vállalta a kölcsönből még hátralévő tartozás önálló törlesztését.

A II.r. alperes a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását kérte, a III-VIII. r. alperesek érdemi nyilatkozatot nem tettek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a **2.sz.** ingatlan I. r. alperes javára bejegyzett 8/32-ed tulajdoni hányadából a felperes élettársi vagyunközösség címén annak 4/32-ed részét megszerezte, amelyet 8.000.000.-Ft megváltási ár ellenében az I. r. alperes tulajdonába adott.

- 5 -

Pf.II.20.054/2009/6. szám

Megállapította, hogy a **1.sz.** ingatlan felperes javára bejegyzett 2/4-ed tulajdoni hányada 1/2-ed részét, azaz 1/4-ed tulajdoni hányadot az I. r. alperes élettársi vagyunközösség címén megszerzett, s a felperes 1/4-ed tulajdoni illetőségét 1.250.000.-Ft megváltási ár ellenében az I. r. alperes tulajdonába adta. Megkereste az illetékes földhivatalt a tulajdonjog bejegyzése iránt a megváltási ár kifizetésének igazolása mellett. A III-VIII. r. alpereseket ennek tülésére kötelezte. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a **2.sz.** ingatlan I. r. alperes tulajdonába adott 8/32-ed tulajdoni hányadán a VIII. r. alperes javára bejegyzett jelzálogjog fennmarad. Kötelezte az I. r.

alperest, hogy a VIII. r. alperes részére a fennálló kölcsöntartozást a jövőben maga fizesse.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 900.000.-Ft-ot. Ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az I. r. alperes részére 15 napon belül fizessen meg 2.320.645.-Ft-ot. Megállapította, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik.

Határozatának indokolása szerint a felperes és az I. r. alperes élettársi kapcsolatban éltek, akik a Ptk. 578/G. § (1) bekezdése alapján együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereztek közös tulajdont. A bizonyítékok mérlegelése alapján a szerzési arányt egyenlő mértékben határozta meg. Álláspontja szerint a **2.sz. ingatlan** különvagyonni jellegét a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az I. r. alperesnek kellett bizonyítania. Nem fogadta el azt az I. r. alperesi előadást, amely szerint a vételár fedezetét a korábbi különvagyonát képező ingatlan kisajátítási vételára képezte. A perirataihoz csatolt okiratok alapján ugyanis azt állapította meg, hogy a kisajátítási határozat 1994. április 7. napján, az adásvételi szerződés 1993. augusztus 31-i megkötését követően kelt, s az I. r. alperes nem tudta bizonyítani azt, hogy a kisajátítási összeget a határozatot megelőzően kézhez kapta. Nem igazolható az sem, hogy más különvagyonni ingatlanai eladási árát a perbeli ingatlan megvásárlására fordította, s az egyéb bizonyítékok (tanúvallomások) sem támasztották alá az I. r. alperes előadását. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy ezen ingatlan a felek fele-fele arányú közös tulajdonát képezi. A fennálló közös tulajdont a Ptk. 148. § (2) bekezdése alapján akként szüntette meg, hogy a felperes ingatlanilletőségét az I. r. alperes tulajdonába adta. E körben jelentőséget tulajdonított annak, hogy az I. r. alperes használja az ingatlant, a felperes azt a visszatérés szándéka nélkül hagyta el. Az I. r. alperes beruházásokat illetően tett előadása kapcsán utalt rá, hogy azok nem csupán kötelmi igényt, hanem jellegüknél fogva tulajdonjogot is keletkeztetnek, ennek vizsgálata azonban a felperes tulajdonjogának megállapítása folytán okafogyottá vált. A megváltási árat a perben beszerezett szakvélemény szerinti 16.000.000.-Ft forgalmi érték alapján 8.000.000.-Ft-ban állapította meg.

- 6 -

A felek egyező előadása alapján megállapította a **1.sz.** alatti ingatlan-illetőség vonatkozásában az I. r. alperes 1/2-ed arányú tulajdonszerzését és a közös tulajdon megszüntetéseként a felperes 1/4-ed tulajdoni hányadát 1.250.000.- Ft megváltási ár ellenében az I. r. alperes tulajdonába adta.

Alaptalannak találta a felperes használati díj megfizetésre irányuló igényét. A Ptk. 140. §-ára hivatkozással kifejtette, hogy a tulajdonosnak elsődlegesen az ingatlan birtoklására és használatára van jogosultsága. A következetes bírói gyakorlat szerint nem követelhet többlethasználati díjat az a tulajdonostárs, aki a közös tulajdonú ingatlanból minden kényszerítő körülmény nélkül, önként, a visszatérés szándéka nélkül költözött el. A perben nem merült fel arra adat - és a felperes sem hivatkozott rá -, hogy az ingatlanba vissza kíván költözni, vagy elhagyására az I. r. alperes kényszerítette volna.

A VIII. r. alperessel kötött kölcsönszerződéssel kapcsolatos elszámolást illetően rámutatott arra, hogy a szerződés szerint a felperes és az I. r. alperes adóstårsaknak minősülnek. Tény, hogy a kölcsön felvételének időpontjában már rendelkeztek a fedezetül adott ingatlannal és azon folyamatosan 1995. óta beruházásokat, felújításokat végeztek. Ezért nem találta igazolhatónak azt a felperesi előadást, hogy a hitelt a felek nem az ingatlan felújítására használták fel, s erre figyelemmel a tartozást közös tehernek tekintette. Az elszámolás körében megállapította, hogy a hitelből még 4.969.550.-Ft tartozás áll fenn, amelyből levonásba helyezett 328.260.- Ft-ot, mint közös törlesztést. A fennmaradó 4.641.290.-Ft-ot osztotta meg egyenlő arányban a felek között, amelyből a felperesre jutó 2.320.645.-Ft megfizetésére kötelezte a felperest az I. r. alperes javára.

Megállapította, hogy az **4.sz.** ingatlanon a felek nem szereztek tulajdonjogot. Tény azonban, hogy annak 1.800.000.-Ft vételárát az életközösség fennállása alatt közösen fizették ki az eladónak, ugyanakkor a teljes összeg a felperes lakáshasználata és 3. személlyel szemben fennálló tartozása fejében került elszámolásra. Erre tekintettel annak 1/2-ed része az I. r. alperest illeti meg.

Az ítélet ellen az I. r. alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

Az I. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával elsődlegesen a **2.sz.** ingatlan vonatkozásban a felperes tulajdonjoga megállapítására irányuló keresetének elutasítását kérte azzal, hogy a közösen végzett beruházások 1.750.000.-Ft értékű felperesre eső összegének megfizetését vállalta. Másodlagosan fellebbezése a felperes 3/64 arányú tulajdonszerzésének megállapítására, s az általa fizetendő megváltási ár 3.692.308.-Ft-ra történő leszállítására irányult. Érvelése szerint téves az elsőfokú ítéletnek a **2.sz.**-ú ingatlanon való egyenlő tulajdonszerzéssel kapcsolatos megállapítása. Az ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés 2. pontja ugyanis rögzíti, hogy a vételárból az I. r. alperes, mint vevő 700.000.-Ft-ot azt követően fog megfizetni, hogy a korábbi ingatlanáért járó kisajátítási összeget megkapta. A szövegezés kifejezetten arra utal, hogy a kisajátítás már megtörtént,

- 7 -

Pf.II.20.054/2009/6. szám

csupán az érte járó pénzösszeg kiegyenlítésére nem került sor. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben nem a kisajátítási határozat került becsatolásra, hanem az a földhivatali határozat, amely alapján a kisajátítást követően a Magyar Állam tulajdonjogát az ingatlanra bejegyezték. Ez a határozat kelt 1994. április 7. napján, iratellenes tehát az a megállapítás, hogy a kisajátítás még nem történt meg, hiszen az okirat tartalmazza azt is, hogy az annak alapjául szolgáló szerződést 1993. júliusában kötötték. Mindebből egyértelműen következik okfejtése szerint, hogy a perbeli ingatlant a kisajátítást követően vásárolta és igazolt az az állítása is, hogy a kisajátított ingatlanáért kapott összeget a vételár kiegyenlítésére fordította. Továbbra is állította, hogy a kisajátítási összeget meghaladó vételárrész fedezetét a szintén különvagyonát képező állatok és tanya értékesítéséből származó összeg képezte. Rámutatott, hogy amennyiben a bíróság arra az álláspontra helyezkedik, hogy a vételárnak a kisajátításból kapott 700.000.-Ft-ot meghaladó része az élettársak közös szerzeményéből került finanszírozásra, a felperes

hozzájárulása csak 200.000.-Ft erejéig állapítható meg, ami 3/64-ed tulajdoni hányadnak felel meg és az ingatlan jelenlegi forgalmi értéke figyelembevételével 3.692.308.-Ft megváltási árat jelent.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. és a II. r. alpereseket a módosított kereseti kérelem szerinti használati díj megfizetésére, a viszontkeresetet pedig, mint megalapozatlant, teljes egészében utasítsa el, mellőzze a pénzügyi tartozás közös teherkénti megállapítását és a felperes ezzel kapcsolatos marasztalását.

A használati díj iránti igényét illetően hangsúlyozta, már az elsőfokú eljárásban előadta, hogy az ingatlanból való elköltözésének alapvető oka, hogy az I. és a II. r. alperesek élettársi viszonyt létesítettek, amelyre tekintettel az I. r. alperes közölte, hogy az ingatlan az övé és a továbbiakban a II. r. alperessel kíván abban élni. Ilyen körülmények között az ő ott lakása lehetetlenné vált és arra kényszerült, hogy ingóságaival a közös lakást elhagyja. Álláspontja szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a pénzügyi kölcsönt az ingatlan felújítására fordították. A felújítási munkák ugyanis már 2000. októberére befejeződtek, míg a kölcsönt 2001. decemberében az I. r. alperes vette fel és kizárólag ő használta fel. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a **4.sz.** szám alatti ingatlanban történő ott lakását az ingatlan tulajdonosával történt teljes körű elszámolásnak, mivel **/személy neve-2/-**vel kifejezetten abban állapodott meg, hogy a felvett 1.800.000.-Ft-ból csak a reá eső fele részt tekintik bentlakása folytán elszámoltnak. Ezért az I. r. alperesnek **/személy neve-2/-**vel szemben lehet elszámolási igénye.

Az I. r. alperes fellebbezése kapcsán a felperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az I. r. alperes a csatlakozó fellebbezés vonatkozásában előterjesztett ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

- 8 -

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés a fentiekben megállapított tényállásra tekintettel **részben alapos.**

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes és az I. r. alperes 1987. júniusától 2002. júniusáig élettársi életközösségben éltek.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdése szerint az élettársak együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereznek közös tulajdont. Ha a közreműködés aránya nem állapítható meg, azt azonos mértékűnek kell tekinteni. Jelen esetben a **2.sz.**-ú ingatlan szerzésében való közreműködés arányától eltekintve az egyenlő mértékű szerzés nem volt vitás, így a felperes és az I. r. alperes élettársi közös vagyona ennek megfelelően osztandó meg az alábbiak szerint:

A 2.sz. ingatlan

Az élettársi kapcsolat fennállása alatt keletkezett vagyonszaporulat tekintetében a közös szerzés vélelme érvényesül (BH. 2007/122.). Ez azt jelenti, hogy az élettársi jogviszony fennállásának bizonyítottsága törvényes vélelmet létesít amellet, hogy az annak tartama alatt az élettársak által akár közösen, akár külön-külön megszerzett valamely vagyontárgy

az élettársak közös vagyonát képezi. Nincs tehát jelentősége annak, hogy a harmadik személlyel kötött szerződésben mindkét élettárs vagy csak az egyikük szerepel vevőként és ennek megfelelően az ilyen módon szerzett ingatlan tulajdonjoga mindkettejük, vagy csak valamelyikük javára került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba, illetve hogy milyen arányban került a tulajdonjog bejegyzésre (BH. 2002/229.).

A közös szerzés vélelmével szemben a Pp. 3. § (5) bekezdése alapján (megdönthető vélelem) bármelyik élettárs bizonyíthatja, hogy az élettársi kapcsolat tartama alatt megszerzett valamely vagyontárgy vagy vagyonszaporulat azért nem képezi az élettársak közös tulajdonát, mert az valamelyikük különvagyonára.

A fentiekből következően a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az I. r. alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az életközösség fennállása alatt szerzett **2.sz. ingatlan** 4/32-ed tulajdoni illetősége a különvagyonát képezi. Az előzőekben írtak szerint ez nem következik önmagában abból a tényből, hogy az adásvételi szerződésben vevőként ő szerepel és az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként kizárólag ő került feltüntetésre. A fellebbezés azonban helytállóan hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság az 1994. április 7. napján kelt, ... Körzeti Földhivatal 8649/1994. számú határozatának téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az I. r. alperes nem bizonyította, miszerint az ingatlan megvásárlásához felhasználásra került a különvagyoni ingatlana kisajátításából származó összeg. A határozat ugyanis a **3.sz.-ú**, az I. r. alperes és a perben nem álló más tulajdonostársak közös tulajdonában álló külterületi ingatlan megosztását követő tulajdonjog bejegyzésre vonatkozik, amelyből kitűnően az I. r. alperes tulajdonában volt területre a kisajátítás következtében a Magyar Állam tulajdonjogát jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba (22/F/1.). A határozat szerint a bejegyzés alapját az 1993. júliusában keletkezett okiratok képezték. A perbeli ingatlanra vonatkozó, 1993. augusztus 31. napján kelt adásvételi szerződésből kitűnően az 1.100.000.-Ft vételárból összesen 400.000.-Ft nyert kiegyenlítést, míg a további 700.000.-Ft-ot az I. r. alperes, mint vevő az ingatlana kisajátításáért járó összegből, annak kifizetését követően vállalta teljesíteni (21.

Pf.II.20.054/2009/6. szám

sorszám). Mindezek alapján bizonyított az I. r. alperes ingatlan vételárához való 700.000.-Ft különvagyoni hozzájárulása. Ezt meghaladó különvagyoni hozzájárulása azonban nem igazolható. A peradatok alapján az megállapítható, hogy az élettársi kapcsolat létesítésekor az I. r. alperes állatállománnyal rendelkezett, de a közös gazdálkodás megkezdését követő öt évvel később ezen állatállomány értékesítéséből befolyt összeget akkor sem lehetne kizárólag az I. r. alperes különvagyoni hozzájárulásaként értékelni, ha bizonyított lenne, hogy azt a perbeli ingatlan vételárának kiegyenlítésére fordították. Az állatállományt ugyanis az élettársak közösen gondozták, takarmányozták, s közös vagyon lett annak a szaporulata is. Megjegyzi az ítéletábra, az I. r. alperes az elsőfokú eljárásban még az ...-i tanya 30.000.-Ft-os vételára tekintetében nyilatkozott akként, hogy az a különvagyoni tehene eladásából került finanszírozásra. Az I. r. alperes különvagyoni tanyás ingatlana eladásából származó vételár sem képezheti kizárólag az I. r. alperes különvagyonát, mivel bizonyított az, hogy a felperes 80.000.-Ft összegű különvagyonát felhasználta az I. r. alperes arra, hogy a volt házastársa házastársi vagyontársaság megszüntetésével kapcsolatos igényét kielégítse. Mindezek alapján 400.000.-Ft

vételárrészt a felperes és az I. r. alperes közös vagyonának kell tekinteni, amely 1/2 - 1/2 arányú hozzájárulást jelent a részükről. Ennek alapján a felperesi 200.000.- Ft hozzájárulás az ingatlan 2/11-ed, az I. r. alperesi 900.000.- Ft hozzájárulás 9/11-ed arányú szerzését eredményezi.

A perben nem volt vitatott, hogy az ingatlanon végzett - s annak jelen forgalmi értékén belül 3.500.000.-Ft értékelkedést eredményező - beruházásokat az élettársak közös vagyonukból fedezték. Ezeknek a beruházásoknak egy része érintette az épület szerkezetét, ezért azok - amint azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - jellegüknél fogva tulajdonjogot keletkeztetőek (Legfelsőbb Bíróság PK. 7. számú állásfoglalás III. pontja). Lényeges emellett, hogy a bírói gyakorlat nemcsak a házastársak, hanem az élettársak vagyoni viszonyait illetően is közös tulajdont keletkeztető hatást fűz a tartós, az épület szerkezetét nem érintő, de értékelkedést eredményező belső átalakításhoz és korszerűsítéshez is. Csak az ingatlan forgalmi értéke szempontjából jelentéktelen, a dolog állagát, értékét tartósan emelőnek nem minősülő munkák nem keletkeztetnek tulajdonjogot (BH. 1997/72. számú eseti döntés indokolása). A fentiek alapján a **2.sz.** hrsz-ú ingatlan tekintetében a felperes hozzájárulása az alábbiak szerint határozható meg:

16.000.000.-Ft forgalmi érték
- 3.500.000.-Ft értéknövekedés
12.500.000.-Ft beruházások nélküli forgalmi érték

Ebből a felperes 2/11-ed tulajdoni illetőségének 2.272.727.-Ft felel meg, amely a felperes beruházások előtti hozzájárulásának mértéke. Ezt meg kell növelni a közösen végzett értéknövekedés felperesre eső jutójával, ami 1.750.000.-Ft (4.022.727.- Ft).

- 10 -

Ezen felperesi hozzájárulás az ingatlan 16.000.000.-Ft értékének figyelembevételével - kis kerekítéssel - az I. r. alperes tulajdonaként nyilvántartott ingatlanilletőség 1/4-e, az ingatlan 1/1 tulajdoni arányához viszonyított 2/32-ed része.

A kifejtettek folytán a perbeli ingatlanilletőség 2/32-ed, illetve 6/32-ed arányban képezi a felperes és az I. r. alperes közös tulajdonát.

A másodfokú eljárásban nem volt vitatott a felperes és az I. r. alperes tulajdoni illetőségének értéke és a közös tulajdon megszüntetésének módja, ezért az ítéletábra a felperes 2/32 tulajdoni illetőségét 4.000.000.-Ft megváltási ár ellenében az I. r. alperes tulajdonába adta a Ptk. 148. § (2) bekezdése alapján.

Megjegyzi az ítéletábra, ha az ingatlan-nyilvántartásban szereplőktől eltérő tulajdoni hányadok megállapítására a közös tulajdon megszüntetése iránti perben kerül sor, a bíróságnak csak akkor kell megkeresni a földhivatalt a módosított tulajdoni hányadok bejegyzése végett, ha az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdoni állapothoz képest a közös tulajdon megszüntetésének eredményeként változás következik be (A családjog kézikönyve I. kötet 197-198. oldal HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft 2000). A jelen ügyben a közös tulajdon fentiek szerinti megszüntetése folytán ennek szükségessége nem

merül fel, ezért az ítéletábra mellőzte a földhivatal megkeresését a felperes tulajdonjogának bejegyzése végett.

Használati díj iránti igény

A Ptk. 140. § (1) bekezdésén és 141. §-án alapuló következetes ítélkezési gyakorlat szerint a tulajdonostársnak elsődlegesen a közös tulajdonú ingatlan birtoklására és használatára van joga, pénzbeli térítést csak akkor követelhet, ha a tulajdonjogából fakadó használati jogosultság gyakorlására nincs módja a tulajdonostársával kötött megállapodás vagy a bíróság döntése miatt, illetve, ha a tulajdonostárs attól elzárja (BH. 1997/478., BH. 1994/247/I.).

A jelen perben ellentétes előadások állnak rendelkezésre a felperes elköltözése okát illetően. Az azonban nem vitás, hogy a felperes és az I. r. alperes kapcsolata megromlott, élettársi együttélésük 2002. júniusában véglegesen megszakadt, s mindketten újabb élettársi viszonyt létesítettek. Ilyen körülmények között a volt élettársak egyikétől sem várható el, hogy a közös tulajdonú ingatlanban maradjon, életszerű, elfogadható, s mindkettőjük érdekében álló, hogy egyikük külön költözik. Ez a tény az ítéletábra álláspontja szerint önmagában még nem zárja el az elköltöző tulajdonostársat a használati díj iránti igény érvényesítésétől. Ugyanakkor a jelen perben a felperes az általuk az I. r. alperessel megvásárolni kívánt **4.sz.** lakrészbe költözött, amelynek ekkorra már a vételárát is kiegyenlítették. Az elsőfokú eljárásban tett előadása szerint a lakás tulajdonosa erre figyelemmel biztosította számára az **4.sz.** lakás használatát, ez az 1.800.000.- Ft viszont nem vitásan a volt élettársak közös vagyonát képezte. A felperes csak a másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra, hogy az élettársi kapcsolat megszakadását követően nem mindjárt az **4.sz.** ingatlanba költözött, azonban az erre vonatkozó I. r. alperesi előadást az elsőfokú eljárásban nem cáfolta, de ezt a tényt támasztja alá a felperes gyermekének, **tanú 1-nek** és féltestvérének **tanú 2-nek** a P.21.105/2004/9. sorszám alatti jegyzőkönyvbe foglalt vallomása is.

- 11 -

Pf.II.20.054/2009/6. szám

Ily módon a közös vagyon felhasználásával biztosított felperesi lakáshasználat kompenzálja a közös tulajdonú ingatlan lakóépületként szolgáló helyiségek használatáért elszámolható díj összegét, figyelemmel a felperest megillető, fentebb megállapított tulajdoni arányra is. Ugyanakkor a bolthelyiség használata független a felperes **4.sz.** ingatlanban lakásától, tulajdonjoga folytán viszont használati joga az üzlethelyiségre is kiterjedt, arra azonban az élettársi kapcsolat megszakadása miatt nem volt lehetősége. Erre tekintettel jogosult a szakértő által megállapított havi 30.000.- Ft díj tulajdoni hányadához igazodó arányos összegére, ami havi 7.500.- Ft. Ez 2002. július 1. napjától 2009. március 31. napjáig (81 hónap) 607.500.- Ft-ot tesz ki.

Ennek a megfizetésére az I. és a II. r. alperesek egyetemlegesen kötelesek, hiszen mindketten használják a felperes tulajdoni hányadát.

A használati díj összecszerűségét illetően rámutat az ítéletábra arra, hogy bár azt a szakértő a 2006. évre vonatkozóan állapította meg, a felperes a keresettel érintett teljes időszakra ennek az összegnek az alapulvételével kívánta igényét érvényesíteni, az I. és a II. r. alperesek pedig külön az összecszerűséget nem vitatták. Köztudomású tény emellett, hogy piaci viszonyok között az árak időközi emelkedése folytán a használati, bérleti díjak

az inflációhoz is igazodóan az évek alatt emelkedő tendenciát mutatnak, vagyis a 2006. évet megelőzően annak összege alacsonyabb lehetett, ezt követő időszakra azonban magasabb, így a 2006. évre meghatározott díj az érintett időszak átlagaként vehető figyelembe.

A VIII. r. alperessel kötött kölcsönszerződésből eredő tartozás

Az adósság közös, illetve különvagyonai jellegének elhatárolása szempontjából jelentősége van annak, hogy az adósság az életközösség fennállása alatt keletkezett-e, a külön-, vagy közös vagyon tárgyait terheli-e, illetőleg a különvagyon, vagy a közös vagyon körébe tartozó tevékenységgel kapcsolatban jött-e létre, továbbá a konkrét tartozás ellenében melyik alvagyon gazdagodott. Jelen esetben a pénzügyi kölcsönszerződés megkötésekor az életközösség a felperes és az I. r. alperes között fennállt. Tény, hogy a kölcsön visszafizetésére a **2.sz. ingatlan** nyújtott fedezetet. Arra helytállóan hivatkozik a felperes csatlakozó fellebbezésében, hogy a peradatok alapján nem állapítható meg az, hogy a kölcsön összegét ezen ingatlanon végzett beruházásokra fordították az élettársak. Ebből azonban nem következik, hogy a kölcsön az I. r. alperes külön adósságának minősül. A felperes a másodfokú tárgyaláson maga adta elő - egyezően az I. r. alperes elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatával -, hogy a felvett hitelt az I. r. alperes vállalkozásával kapcsolatosan felhalmozódott terhek (tb. járulék, adótartozás, villanyszámla stb.) kiegyenlítésére fordították. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy közös adósság az élettársak valamelyikének foglalkozásából, jövedelemszerző tevékenységből eredő bevételt terhelő jövedelemadó, egészségbiztosítási és egyéb járulékok stb. Az I. r. alperes vállalkozását terhelő tartozások az életközösség fennállása alatt keletkeztek, ezért azok a fentiek szerint közös adósságnak minősülnek, következésképp közös adósság a kiegyenlítésükre szolgáló kölcsön is. Mindezen túl nem áll rendelkezésre a perben olyan bizonyíték, amely a felvett

- 12 -

kölcsön összegének akárcsak részbeni, az I. r. alperes különvagyonára fordított felhasználását igazolná. Mindezek alapján a VIII. r. alperessel kötött kölcsönszerződésből eredő tartozás a felperes és az I. r. alperes közös tartozásának minősül.

Az nem volt vitatott, hogy az életközösség fennállása alatt az élettársak közösen 382.260.-Ft-ot törlesztettek a hitelből. Az sem, hogy az azt követő időben kizárólag az I. r. alperes részéről történt teljesítés. A közös vagyon megosztásakor az élettársak megállapodhatnak abban, hogy a fennálló közös tartozást az egyikük átvállalja. Az I. r. alperesnek az a nyilatkozata, amely a teljes tartozás javára történő elszámolására irányult, lényegében ekként értékelhető, figyelembe véve azt a tényt is, hogy az életközösség megszűnése óta nem vitásan az I. r. alperes törleszti a kölcsönt. A felperes mindezt nem kifogásolta, így a kialakult helyzet akként értékelhető, hogy a felperes és az I. r. alperes ráutaló magatartással megállapodtak abban, hogy az I. r. alperes a közösen felvett kölcsön összegéből a felperesre jutó részt átvállalja. Az átvállalás azonban nyilvánvalóan az élettársi közös vagyon megosztása körében történő elszámolás kötelezettségével történt, ily módon az I. r. alperes jogosult az általa kiegyenlített és a jövőben a VIII. r. alperesnek még fizetendő összeg 1/2-ed részére. Az elsőfokú ítélet azonban e vonatkozásban téves számadatokat tartalmaz. Az elsőfokú iratok között 16. sorszám alatt csatolt, a VIII. r. alperesi pénzügyi intézet által kiállított igazolás szerint 2008. szeptember 30. napjáig a hitel összegéből 4.969.550.- Ft-ot törlesztettek, a még hátralékos tartozás összege pedig

1.669.860.- Ft. E két szám összege adja a kölcsönszerződés alapján fizetendő teljes összeget, ami 6.639.410.- Ft. Ebből le kell vonni a közösen teljesített 382.260.- Ft-ot. A különbözetként jelentkező 6.257.150.- Ft 1/2-ed része, azaz 3.128.575.- Ft megfizetésére köteles a felperes az I. r. alperes javára. Ez az elszámolás a pénzügyintézet - az I. r. alperes tartozásátvállalásához történő hozzájáruló nyilatkozatának hiányában - nem érinti (Ptk. 332. § (2) bekezdés), ezért a felperes és az I. r. alperes belső viszonyában mondható ki az, hogy a jövőben az I. r. alperes köteles teljesíteni a VIII. r. alperessel kötött szerződésből eredő tartozást. Ez azt is jelenti, hogy a felperes a Ptk. 332. § (1) bekezdése alapján köteles az I. r. alperest olyan helyzetbe hozni, hogy teljesíteni tudjon. Amennyiben az I. r. alperes teljesítésének hiányában a pénzügyintézet a felperessel szemben érvényesíti a követelést, a felperes az általa fizetett összeg megtérítését kérheti az I. r. alperestől.

Az 1.800.000.- Ft elszámolása

A perben nem volt vitatott, hogy az életközösség fennállása alatt a felperes és az I. r. alperes a közös vagyonuk terhére a **4.sz. ingatlan** 2/4-ed tulajdoni illetőségének átruházása fejében **/személy neve-2/** részére 1.800.000.-Ft-ot fizettek. A tulajdonjogot azonban érvényes szerződés hiányában nem szerezték meg. Tény az is, hogy ennek ellenére **/személy neve-2/** az átvett pénzüsszeget nem fizette vissza. Tekintve, hogy ellentmondásos adatok vannak arra vonatkozóan, hogy ezen összeg vagy annak egésze, illetve az I. r. alperest megillető hányada tekintetében történt-e, illetve milyen tartalommal elszámolás **/személy neve-2/-val**, a bíróság ítéletében csupán azt állapíthatja meg, hogy az 1.800.000.-Ft a felperes és az I. r. alperes **/személy neve-2/-vel** szemben fennálló olyan közös

- 13 -

Pf.II.20.054/2009/6. szám

követelése, amelyet 1/2 - 1/2 arányban jogosultak vele szemben érvényesíteni. A jelen perben azonban ennek a volt élettársak közötti elszámolására nincs lehetőség.

Mindezek alapján a felperes és az I. r. alperes közötti elszámolás az alábbiak szerint alakul:

A felperest megilleti az I. r. alperestől

- a **2.sz. ingatlanon** fennálló közös tulajdon megszüntetése címén 4.000.000.-Ft,
- a **1.sz. alatti ingatlanon** fennálló közös tulajdon megszüntetéséből eredően 1.250.000.-Ft,
- használati díj címén 607.500.-Ft

Összesen: **5.857.500.-Ft.**

Az I. r. alperest megilleti a felperestől
a VIII. r. alperessel kötött kölcsönszerződésből

eredő elszámolás alapján

3.128.575.-Ft.

A fenti két összeg különbözete, azaz

2.728.925.-Ft

jár a felperesnek az élettársi közös vagyon megosztása eredményeként

A felperes, valamint az I. r. alperes pervesztességének és pernyertességének aránya között számottevő eltérés a fentiekben kifejtettek ellenére sincs, ezért az elsőfokú ítélet azon rendelkezése, miszerint a felperes és az I. r. alperes a perrel kapcsolatos költségeiket maguk viselik, helytálló. A használati díj iránti igény nagyobb részben megalapozatlannak bizonyult, ezért a felperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles a II. r. alperes jogi képviselétével felmerült költségének megfizetésére.

Mindezek figyelembevételével az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit újra szövegezve a rendelkező részben foglaltak szerint a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján megváltoztatta.

Mind a fellebbezés, mind pedig a csatlakozó fellebbezés csak részben vezetett eredményre. A pervesztesség és a pernyertesség aránya a másodfokú eljárásban is megközelítően azonos, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperes és az I. r. alperes jogi képviselőkkel a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik. A felperes a II. r. alperes részére pervesztessége arányában köteles a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

- 14 -

A felperes és - személyes költségmentességének megvonása folytán - az I. r. alperes is illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesül, ezért az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek az első- és a másodfokú eljárási illeték megfizetésére azzal, hogy a II. r. alperes a használati díj iránti kereseti kérelem kapcsán pervesztessége arányában felmerült 14.000.-Ft eljárási illetéket az I. r. alperessel egyetemlegesen köteles megfizetni.

S z e g e d, 2009. április 1.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
ábrabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.054/2009/9. szám

A Szegedi Ítéletábra dr. Fülöp Zoltán ügyvéd (6000 Kecskemét, Rákóczi út 26.) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Magyar János ügyvéd (6000

Kecskemét, Bihar u. 2.) által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. r. és **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r., a személyesen eljáró **III.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III. r., **IV.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos IV. r., **V.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos V. r., **VI.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos VI. r., **VII.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos VII. r. és dr. Nagy Géza ügyvéd (6000 Kecskemét, Szabadság tér 5. II/5.) által képviselt **VIII.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű VIII. r. alperesek ellen élettársi közös vagyon megosztása iránti perében meghozta a következő

KIJAVÍTÓ VÉGZÉS :

A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.054/2009/6. számú ítéletét az alábbiak szerint javítja ki:

Megállapítja, hogy a felperes és az I. r. alperes a **/személy neve-2/**vel szemben fennálló 1.800.000.- (Egymillió-nyolcszázezer) Ft összegű követelésüket 1/2 - 1/2 arányban jogosultak érvényesíteni.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Szegedi Ítéltáblán 9 példányban benyújtandó, a Legfelsőbb Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

INDOKOLÁS :

Az ítéltábla 6. sorszámú ítéletének rendelkező részében elírás folytán tévesen **/személy neve-1/** néven került feltüntetésre azon személy, akivel szemben a felperes és az I. r. alperesnek 1.800.000.-Ft összegű közös követelése áll fenn. E személy neve helyesen **/személy neve-2/**.

Az ítéltábla a hibát észlelve a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítélet kijavításáról.

S z e g e d, 2009. május 27.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Dr. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLTÁBLA
Pf.II.20.054/2009/11. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Fülöp Zoltán ügyvéd (6000 Kecskemét, Rákóczi út 26.) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Magyar János ügyvéd (6000 Kecskemét, Bihar u. 2.) által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. r. és **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r., a személyesen eljáró **III.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III. r., **IV.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos IV. r., **V.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos V. r., **VI.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos VI. r.

VII.rendű alperes neve (címe) alatti lakos VII. r. és dr. Nagy Géza ügyvéd (6000 Kecskemét, Szabadság tér 5. II/5.) által képviselt **VIII. rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű VIII. r. alperesek ellen élettársi közös vagyon megosztása iránti perében meghozta a következő

KIJAVÍTÓ VÉGZÉST :

A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.054/2009/6. számú ítéletét az alábbiak szerint javítja ki:

Az I. és a II. r. alperes köteles egyetemlegesen megfizetni a Magyar Államnak 5.400.- (Ötezer-négyszáz) Ft elsőfokú és 5.400.- (Ötezer-négyszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket, az **I. r. alperes** ezen felül további 444.600.- (Négyszáznegyvennégyezer-hatszáz) Ft elsőfokú és 444.600.- (Négyszáznegyvennégyezer-hatszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket az illetékes állami adóhatóság külön felhívására.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Szegedi Ítéltáblán 9 példányban benyújtandó, a Legfelsőbb Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

I N D O K O L Á S :

Az ítéltábla 6. sorszámú ítéletének rendelkező részében elírás folytán tévesen tüntette fel, hogy a II. r. alperes köteles külön-külön 444.600.-Ft első- és másodfokú eljárási illeték megfizetésére, helyesen az illetékfizetési kötelezettség az I. r. alperest terheli, ezért az ítéltábla a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítélet kijavításáról.

S z e g e d, 2009. augusztus 24.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Dr. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró